

ALEGĂTORUL LIBER

Prețul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe șase luni 7 L 50. b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ieniș.
În districte la dd. Corespondenți.
În străinătate la biurourile postale. — Scrisori nefrancate se refuză.

4,000 EEMPLARE

Administrația acestui diar roga pe toți dd. abonati, cari nu și au acitat pene acum plata abonamentului, sa bine voesca a o acita neaparat cât mai curând posibil.

Dd. abonati ale caror abonamente expira la 23 Iuliu, si cari vor bine voi a se reabona, sa grabesca tramiterea platei abonamentului, spre a nu li se intrerupe tramiterea foilor de la 23 Iuliu inainte.

La administrațiunea acestui diar, se află deschise liste de subscripțiuni pentru inundații francesi.

București, 6 Iuliu 1875.

Guvernul nu se dă înlăturî dinaintea nici unui espedient care ar putea să îl prelungească agonia. În ultimele ședințe ale adunării din Délul Mitropoliei, el a cerut și a obținut cu facilitate suma de 60,000 franci, care trebuia să fie întrebuințată « ca supliment pentru siguranța publică ». Publicul, care, din norocire, cunoște regimul de astăzi și întrebuințarea ce face cu fondurile séle, se întreabă cu neliniscire ce însemnă acest nou credit? Pentru ce, și în contra cui se pregătesce ministerul? Nu vede ore guvernul că Națiunea este decisă să lucreze în limitele legii și ale Constituțiunii? Și apoi nu scie ore din esperiință d. Catargiu, revoluționarul de la 66, că deca poporul ar voi să recurgă la violințele la cari mereu îl îndemnă ómenii de la putere, nimic nu ar fi în stare să îl împedice de a și face singur dreptatea? Națiunea scie că fondurile ce s'au acordat fără scrupul de Cameră sunt fonduri destinate să armeze mâinele bandelor cari funcționează în Capitală și cari furnică prin mahalale. Națiunea scie asemenea, națiunea a sciut să reziste unor provocațiuni atât de criminale, și pentru acest cuvânt nici chiar cuvintele amenințătoare ale d-lui Catargiu că va *regularisi* întreaga opozițiune, nu a înspăimântat-o. A *regularisi* opozițiunea în circumstanțele actuale, este a *regularisi* întreaga țară; și nu este nici de talia, nici de capacitatea primului ministru a nimici întreaga Națiune. Regimul de astăzi este un regim perdut, mort în opiniunea publică. Oricari vor fi pârghiile cari se vor întrebuința pentru sprijinirea lui, ele nu vor avea alt efect de cât a lăsa putrișul să cadă în fărâmaturi fără a da sprijinul ce li se ceruse.

Să inceteze dér Guvernul de a amenința și provoca poporul. Opozițiunea nu va eși din cercul de legalitate pe care și l'a tras, căci ea nu voesce să

ofere ocasiunea fericită străinului regim ce ne domnesce de a deveni acuzator, pe când el este acum criminalul acusat.

Demisiunea d-lui deputat din Craiova Peșiacov

Domnule președinte,

Din petițiunea mea și actul medical, cu data 1 curinte, ce am avut onóra a vă trãmite, vă veți fi convins că cauza ce m'a oprit dílele acestea d'a asista la desbaterile onorabilei Adunări a fost că eram bolnav.

Regret dér că n'am putut și eu, prin slaba mea voce, să protest contra votării mai multor proiecte de legi și a convențiunii cu Austro-Ungaria. Cu toate acestea, am onóra a vă comunica astăzi că împărtășesc cu deplinătate opiniunea colegilor mei din Doljiu și p'a celor-l-alți onorabili deputați din opozițiune. Ast-fel dér, bine voiți, d-le președinte, a mă considera și pe mine ca demisionat, *căci consciința mea de mandatar al națiunii* nu mi permite să iaș parte la lucrările acestei onorabile Adunări.

Primiți, d-le președinte, cu această ocasiune, încredințarea prea distinsei me'e considerațiuni.
Const. G. Peșiacov.

Se dice că guvernul, infuriat pe d. general Stefan Lecman (Mazar-Pașa), pentru că a închiriat casele séle Redacțiunii « Alegătorului liber », ar fi dat ordine secrete dér energice agințiilor se ca să i se găsescă pricină cu ori ce preț pentru a l putea scóte afară din țară.

Lumea care cunoște pe d. general Stefan Lecman, cetățen engles, este plină de iubire și de stimă pentru densusul. Principiele séle liberale, sentimentele nobile și generóse ce profesază și pune la fiă-ce moment în practică, îl fac a fi pus în primul rang între pușinii străini ce stabilindu-se în țară o iubesc ca pe adevérata lor patriă și lucrază pentru binele și prosperarea ei.

Calitățile d-lui Lecman nu sunt de cât védite titluri de nemulțumire pentru guvernul care nu póte da mâna decât străinilor vrăjmași țării. De aceea ne esplicăm lesne sgomotul ce circulă.

Dér cuteza-vor să mérgă péné acolo? Ne-puténd încă crede pe guvern a fi perdut péné într'atât mințile în cât să comită și acest odios arbitrar, dăm această noutate sub toată reserva.

UN ARTICUL DIN „PRESA“ FRANCESA

Programul partitului național-liberal, acel program în care sunt descrise, cu o veritate spăimântătoare, toate pësurile României și unde sunt indicate remediile ce ar trebui se întrebuințăm pentru a le îndrepta, a găsit ecouri puternice, nu numai în țară de unde curg pe fie-care și noi și numeroase adesiuni, ci și în presa străină. Cu toate sfrunțele recriminațiuni ale foilor oficióse, lumina începe să se facă, și, lucru care ne umple de speranțe și de consolațiune, aceea lumină străbate și peste hotarele

române, acolo unde noutățile nu pot sosi de cât după ce mai întâiu au trecut prin oficina guvernamentale. Reproducem mai la vale un articol luat din *Presa francesă* de la 12 Iuliu, stil nou, și intitulat *Un pericol european*. Este bine ca cei de la putere să vedă opiniunea ce lumea civilizată are de domniilor, și românii să afle ce fel un diar cunoscut prin legămintele lui cu cabinetul din Versailles judecă pe acei cari au pus mâna pe destinele patriei lor.

Éta articolul în cestiune :

„În valea Dunărei, se petrec lucruri cari, de sigur, se vor impune atențiunii publicului occidental, fiindcă Europa centrală și Europa de la nord, Germania, Austria, Rusia, supraveghează de aproape, fără repaos, pe românii, pe serbi, pe montenegrenii și pe toți cei-l-alți co-religionari ai lor. Se póte chiar admite că, într'o largă măsură, Berlinul provóca nisce evenimente cari, în scurt timp, vor nelinisci pacea lumii.

„Nu inventăm nici nu esagerăm; luăm ca basă a temerilor noastre programul manifest ce partitul național-liberal din România a publicat de curând. Nimic mai dureros de cât citirea aceluși document; nimic mai grav de cât totalul faptelor și motivelor de nemulțumire ce el aduce la cunoștința Europei. Da, cine-va ese cu un sentiment profund de tristeță din aceea citire care demonstrează, cu o rigóre matematică, că fórt puține lucruri mai rămân din opera săvârșită în cursul resbelului Crimeei, operă făcută cu prețitul atâtuși sânge vërsat, atâtor milioane chialtuite. Da, convicțiunea n'are nevoia de mult timp pentru a se forma că un guvern de bun plac lucrază în momentul acesta la București spre a face din principatele Dunărene ceea ce fură ducatele de la Elba, adică o cauză și un pretext de conflagrațiune generale.

„Lordul Palmerston, póte cine-va să și aducă acesta aminte, întrevédu de departe chibritul Sleswig-Holsteinului, și l semnală; dér povețele lui fură desprețuite. Dea Domnul ca acei cari denunță chibritul din Moldo-Valachia să inspire mai multă încredere!

„Situatiunea atât politică cât și economică și sociale a principatelor române a devenit critică la esces. Din Constituțiunea din 1857, din pactul fundamental, nu mai rămâne de cât titlul; cât despre garanțiile constituționale, în realitate ele au încetat de a esista de mai mulți ani, de la venirea la putere a unor ómenii cari servesc o politică și nisce interese anti-române.

„Originea acestui cabinet este de o tristă celebritate.

„Era a doua-și dupe nenorocirile noastre de la 1870—71; într'o nópte blăstemată, colonia nemțescă din București, sub președința consulului Radovitz, întreprinse să celebreze printr'un banchet capitulațiunea Parisului. Românii întrepruseră cu sgomot serbarea, și principele Carol de Hohenzollern compuse

îndată un minister dispus a se face instrumentul voințelor de la Berlin.

„Ce au devenit în urmă principatele române? Legile au devenit într'ensele literă mórtă; voința ministrilor a înlocuit voința națiunii; nisce ómenii flămânđi, veniți de pe rúpele Spreei și din alte părți, au golit tesaurul public; datorita statului s'a mărit din an în an, în disproporțiune absolută cu mijlocele țerei; poporațiunile, împovérate de imposite cari merg crescénd, emigréză în Turcia, unde arbitriarii și miseria, lucru de necređut, sunt mai de suferit de cât în România!

„Ast-fel se prepară, istoria ne-o dovedesce, revoluțiunile în întrul unei țeri și svórele de resbel afară din țară.

„În ceea ce ne privesce, am privit ca o datorie de a face să se cunóscă relele intolerabile de cari suferé România, și cari au fost descrise, cu un patriotism plin de indignațiune, de autorii manifestului partidului național Român. Atragem asupra acestui subiect atențiunea presei și a diplomației noastre.“

Aginții poliției continuă a umple de spaimă pe pacinicii locuitori ai capitalei. Acesta mai cu semă prin suburbiile mărginașe ale orașului.

D. Costache Georgescu, comerciant, în nóptea de 30 Iuniu, este tērit într'o casă pustie și bătut în modul cel mai brutal de către chiar numitul Iancu Constantinescu și Leonte, sub-comisar al suburbiei Oborului. Acest funcționar, crud și sēlbatic, este gróza cetățenilor cari au nenorocirea se l vedă represintând poliția în suburbia lor. S'au făcut mai multe denunțări parchetului.

— O cetă de mai mulți miserabili, aginți bătēuși ai guvernului în ultimele alegeri, nu sunt încă licențiați din serviciul odios ce li se cere. Rolul de căpetenie între dēnșii îl jócă Stefan Anghel, Dinicu Foloștină, Mitu Michaiu și Niță Tudor, toți foști pușcăriasi, dați judecării pentru furturi, bătăi și alte delictes.

Acești criminali merg în nóptea de 3 — 4 Iuliu, pe la 10^{1/2}, la casa d-lui George Badea, i violéza domiciliul și i amenință viața. Stefan Anghel cu cuțitul în mână, cei-l-alți cu ciomege și proptele, toți se răped asupra d-lui G. Badea care abia póte sări ulucile, fugi și scăpa dílele. Pacientul reclamă d-lui prim-procuror pe la međul nóptii, dér, îngrijat cu drept cuvânt de viața sa, nu se mai întórcé a casă.

Acestea sunt puține fapte din câte ni se fac cunoscute. Dintre cetățenii uniți reclamă justiției; toți așteptă asigurarea vieții și averii lor.

Ne adresăm și noi Parchetului. Cerem să se facă convicțiune ómenilor că esistă o legé și că se póte aștepta de la magistrații ei dreptate. Ar fi de desperat lucru și funest să fie constrinși cetățenii să și facă singuri o dreptate care de către societate singură trebuie împărțită.

Cu toate ameninţările guvernului, ascunse sub prosa Comisiei de Roşiu, de a lua dispoziţiuni pentru executarea unui jurnal misterios încheiat de întregul consiliu, ameninţări cari nu aveau de scop decât a spăimânta şi depărta lumea de la întrunirea anunţată, în seara de 4 Iuliu trecut, un public considerabil se grămada prin curtea, prin grădina, prin vastele sale ale localului de pe strada Biserica Ieni. Putem dice că întrunirea de Vineri a fost cea mai numeroasă din câte s'au ținut până acum, şi nu esagerăm câtuşi de puţin afirmând că numărul celor adunaţi se urca la şesze sevă la şapte mii de oameni, toţi animaţi de cele mai patriotice simţăminte. Oratorii s'au conformat ordinilor Prefecturii de Poliţie şi interpretaţiunii ce s'a dat cuvântului „*deschis*„ din Constituţiune. Ei au vorbit în sala de jos a caselor. Cu toate acestea nimeni n'a putut împiedica poporul de a nu se risipi prin grădina de unde putea să audă cele ce se diceau înăuntru. Cestiunile cele mai importante cari s'au tractat, în aplausul auditorilor, au fost aceea a petiţiunii adresate de publicul Bucureşcen Domnitorului şi aceea a dimisiunii deputaţilor opoziţiunii.

La 11 ore, publicul s'a retras într-o linişte perfectă, dând o nouă desmintire speranţelor poliţiei, care compta pe neorândueli pentru a interveni.

ISTORIA UNEI URE

Pe când foile din Berlin intonă pe fie-care şi fanfare belicoase şi împing guvernul prusian la o nouă campanie contra Franciei, este bine să reamintim că ele într'acesta nu fac decât să urmeze politica tradiţională a ţerei lor.

Colonelul Stoffel, în remarcabilele raporturi ce adresa din Berlin guvernului lui Napoléon III, cât-va timp înainte de declaraţiunea resbelului, vorbeşte cu insistinţă de ura ce Franca n'a încetat de a inspira Prusiei.

Avem să căutăm originile acestei ure.

I.

De la finele secolului al şapte-spredecelea până la finele secolului al opt-spredecelea, Prusia afectează cea mai viasă simpatie şi cea mai profundă admiraţiune pentru naţiunea franceză. După revocaţiunea edictului de Nantes, ea reculege pe refugiaţii protestanţi cari, spre recunoştinţă de această ospitalitate, iniţiază pe populaţiunile aprăpe sëlbatice ale Brandeburgului la toate secretele industriei şi gustului frances. Ea fundează o scolă francesă pe care o încredinţează direcţiunii lui Ancillon. Sub Ludovic XV, ea protejază mişcarea filosofică persecutată, precum fusese sub Ludovic XIV mişcarea religioasă. Ea oferă lui Dalember, pe urmă lui Maupertuis preşedinţa Academiei din Berlin. Ea dispută Rusiei onoarea de a avea pe Diderot drept ospe. Infine ea face din marele Frederic amic, admiratorul şi cântăreţul lui Voltaire.

Pe când Pompadour domnesce la Versailles, autorul Enriadei domnesce la Postdam. La Sans-Souci se vorbeşte o limbă francesă mai pură decât la Marly.

Frederic II despreţuesce limbagiul nemţesc şi preferă prosa d-lui Jourdain; şi când Maiestatea sa face versuri, caută să le compuiă în limba *Fucelei*. În momentul acela, Prusia pare mai francesă decât Franca. Ea face mai mult decât a'şi apropria idiomul frances, ea 'şi însuşesce ideile franceses. Ea protejază eresiele ei, ea aplaudă îndrănelile ei, ea încoragază noutăţile ei şi pare că precede progresul ei, arborând drapelul revoltei franceses.

De o dată 89 tună. Enciclopedia, care a fost evangelia curţii din Berlin, conduce la acest post-scriptum superb: caietele Statelor-Generale. Hohotele de ris ale lui Voltaire, cari odinioară înveleau palatul de marmură de la Postdam, au pentru eco vocea tunătoare a lui Mirabeau. Filosofia şi cugetarea francesă surpă Bastilia şi intronisază Constituanta.

În momentul acesta, ce va face Prusia? Fără înduoelă ea se va bucura de un eveniment așa de fericit! Fără înduoelă ea va fi cea d'ântăia care va recunosce şi va saluta această revoluţiune, pe al cărei prevestitor 'i-a primit şi 'i-a cinstit atăta timp! Fără înduoelă ea 'şi va arăta entuziasmul pentru aceea naţiune care, printr'un avânt sublim, scapă din mâinile despotismului şi 'şi propune să salveze lumea întrăgă salvându-se.

Cătuşi de puţin! Tocmai contrariul se întâmplă. Vedând pe Franca liberă, Prusia nu mai are decât o singură idee: a ruina Franca!

II

Chiar din luna lui August 1791, Frederic-Wilhelm II, nepotul marelui Frederic, semnă cu Leopold II, în urmă solicitărei espresse a fraţilor lui Ludovic XVI, declaraţiunea din Pilnitz, prin care „Maiestatele Lor imperatului şi regele Prusiei se dic hotărâţi să lucreze, îndată şi în unire unul cu altul, cu forţele necesarii, pentru a pune pe regele Franciei în stare de a întări bazele unui guvern monarchic.“

În Iuliu 1792, forţele coaliţiunii se pun în mişcare. Pe când Englesii şi Austriacii se îndreptază spre Lille, ducele de Brunswick, pe care Prusia 'l-a numit generalisim, trece Rinul în capul unei armate de una-sută-mii de oameni. Un corp de emigraţi francesi îi serveşte de ante-gardă. Trădarea conduce invasiunea. Ducele de Brunswick este însărcinat să exprime Franciei voînţele Prusiei. Manifestul datat din Coblenz la 27 Iuliu 1792 este ultimul lumen vechi către lumea cea nouă. Prusia declară că voesce să salveze tronul, să apere altarul, să redea regelui Ludovic XVI libertatea. Francesii cari vor cuteza să se apere contra invasiunii vor fi pedepsiţi la moment ca re-

beli, şi casele lor vor fi dărâmate sevă arse. Dacă vor decreta căderea monarchiei legitime, Prusia va da în judecata tribunalelor militare, *fără speranţă nici ertare*, pe toţi membrii Adunării naţionale, pe toţi membrii departamentului şi districtului, al municipalităţii, al gardei naţionale. Dacă castelul Tuilerilor va fi violat sevă insultat; dacă se va face cel mai mic ultragiū Maiestăţilor lor regele şi regina; dacă nu se vor lua imediate măsuri pentru siguranţa şi libertatea lor, Prusia va trage o răsbunare esemplară, predând oraşul Paris unei *execuţiunii militare şi unei subvenţiuni totale*.

Acăsta este somaţiunea ce Prusia adresază Franciei. A'î incendia oraşele şi satele, a distruge Parisul, étă, chiar din 1792, planul monstruos al curţii de la Postdam! Ce 'i facuse Franca Prusiei? — Nimic.

Franca a voit să fie liberă. Ea a voit să ésa dintr'o servitute seculară. Ea a voit să termine o-dată cu vechiul regim, cu regimul dreptului de întâit născut, dreptului feudal, dreptului divin, cu regimul venalităţii sarcinelor, al dragonadelor, al Sântei-Barthelemy? Ea a voit ca copiii se să fie cetăţeni, ér nu supuşi. Ea a proclamat drepturile omului. Ea a întins mâna tuturilor poporilor, scriénd în Constituţiunea din 1791 această declaraţiune de fraternitate:

„Naţiunea francesă renunţă de a întreprinde ori-ce resbel cu scop de a face cuceriri, şi nu 'şi va întrebuinta nici o-dată forţele contra libertăţii vre-unui popor.“

Étă crimele sevă.

Pentru a o pedepsi de una ca acăsta, Prusia aruncă contra Franciei una-sută-mii de oameni, şi voesce se puia foc cătunelor ei, şi pretinde să ştergă de pe charta lumii pe acăsta mitropoliă a lumii!

20 Septembrie 1792 sosesc. Di fatidică! Prusia pare că 'şi-a atins scopul. Longwy şi Verdunul au capitulat. Patria este în pericol. Pentru ca regele Frederic-Wilhelm II să pótă intra ca stăpân în Paris, nu'î mai rămâne decât să învingă un ultim obstacol, defileul Argonei! Să trecă acest defileu, şi va fi vai de naţiune, vai de libertate, vai de viitor!

Defileul Argonei nu este numai Termopilele Franciei, el este Termopilele umanităţii.

În cursul unei zile întregi, legiunile marelui Frederic, deprinse cu resbelul, se încercă să găurescă cu tunul baricada de voluntari improvisată de Dumourier! Casnă inutile. Baricada resistă. Şi, pe când toate tiraniile spăimântate ia fuga cu acila Brandeburgului, Republica triumfătoare se culcă pe câmpul de bătăia de la Valmy!

III.

Patru ani mai târziu, — dupe Jemapes şi Fleurus, — în 1795, Prusia, pretutindeni batută, ese din coaliţiune, şi semnă [tractatul de la Băle, prea

fericită de a obţine indulgenţa Republicei, dând Franciei rupa stângă a Rinului.

De la 1795 până la 1805, — în curs de deuce ani — Prusia şode ascunsă. În curs de deuce ani, ea asistă, palidă de mâniă, la strălucitoare succese militare ale Franciei, pe care voise să o asasineze. Dér, dupe victoria de la Austerlitz, ea nu se mai pótă stăpâni.

Orbită de furie, ea se aliéză cu Rusia şi cu Englitera, ea cuteză să declare resbel lui Napoléon. Napoléon, după fulgerătoare biruinţe de la Auestadt şi de la Iena, intră triumfător în Berlin. Napoleon ar fi putut distruge Berlinul, dupe cum, în 1791, regele Frederic-Wilhelm jurase că va distruge Parisul. Dér preferi să cruce Berlinul. El putea să sdrobescă Prusia cu desevăşire, dupe cum, în 1791, regele Frederic-Wilhelm voia să sdrobescă Franca. Dér preferi să o lase cu viaţă, şi se mulţumi să o mărginescă la rupa dréptă a Elbei şi să'î răpescă provinciile ce furase Poloniei.

Prusia se supune şi aştéptă. Ea ascute în umbră aceea armă iresistibilă, serviciul militar obligatoriu; şi, în crepusculul de la 18 Iuniu, 1815, ea da Franciei, oboşită de lupta sa contra vechelului, aceea formidabilă lovitură care se numesce Waterloo.

În fine Prusia va putea să'î răsbune. Ea ţine pe Franca sub cisma sa. Ea ţine îndreptat spre Paris tunul lui Blücher. Mândră de victoria ce a obţinut cu concursul Engliterii şi al Olandei, Prusia reclamă parte din ţerile cucerite. Deja congresul de la Viena 'i-a dat totă rupa stângă a Rinului, de la Wissemburg până la Düsseldorf, cu oraşele Maienta, Colonia şi Treva. Dér acăsta nu'î ajunge Prusiei. Nu este destul de a desmembra Franca; trebuie încă să o nimicescă. La 4 August 1875, ea însărcinează pe D. de Hardenberg să 'î aréte reclamaţiunile într'un memorandum adresat congresului. Acest memorandum, pe care Franca a avut greşela să'î uite, este manifestul cinic al urei borse contra civilizaţiunii franceses.

D. de Hardenberg declară Europei că a greşit încredinţându-se în lealitatea Franciei, şi că este în drept să ceră garanţi. „Francesii fiind din natura lor sgărcaţi şi săraci (Prusia 'şi-a schimbat opiniunea asupra acestui punct), nu trebuie să le cerem bani, ci o indemnitate teritoriale.“

„Când o naţiune, dice cuvânt dupe cuvânt nota prusiană, a trecut peste apărarea însemnată de natură şi de artă, ea devine ofensivă şi ameninţătoare. Franca se află în acest cas din timpul când Ludovic XIV, printr'o ambiţiune nemăsurată şi câte-va resbele norocoase, reuşi să rădice vecinilor sevă defensiva stabilită de strămoşii lor, adică, în Ţerile-de-Jos şi pe Meusa, fortereţele cari formeză astă-đi prima şi secunda linia de fortereţe franceses, şi, spre Germania, răpind acestui imperiū Alsacia şi locurile întărite de pe Mosela şi de pe Serra.

Voiți o pace durabilă și solidă? Fran-
cia însă-și voește o asemenea pace cu
vecinii săi? Trebuie să restituie veci-
nilor săi defensivă ce le-a luat, adică
Alsacia și fortărețele Tērilor-de-Jos,
ale Meusei, ale Moselei și ale Sarrei.
Numai atunci Franția se va vedea în-
tr-o adevărată liniă defensivă, adică în
linia Vosgilor și ambele linii de forte-
rețe de la Meusa până la mare, și nu
mai atunci ea va sta liniștită!

Pe lângă acest memorandum al prin-
cipelui de Hardenberg era anesată și o
chartă făcută de d. de Humboldt, care
represintă pe Franția astfel precum do-
reai cei de la Berlin să o vedă. În acest
plan sinistru, Franția perdea mai tota
Flandra, nordul Champaniei, *nordul*
Lorenii, tota Alsacia și o largă bucată
din Franche-Comté și din Burgonia,
în lungul Elveției și al Savoiei. Ea per-
dea orașele Valenciennes, Lille, Sedan,
Montmédy, Thionville, Metz, Strasburg,
Mulhouse, Belfort și Besançon.

Franția modernă devenea de o dată
Franția din evul-mediu.

Astfel era visul Prusiei.

Opozițiunea Englierei și a Rusiei
făcu să nu isbutescă acest proiect idios.
Lordul Castlereagh susținut de czarul
Aleandru, declară într-o notă diplo-
matică că „Franția, cu dimensiunile
săle actuale, era un membru mai mult
util decât periculos sistemului europen.”
Prusia ajunsese la un astfel de grad de
galofobia încât scandalisă pe Engliera,
vechia inamică a Franciei. Vechile ure
de la Crécy și de la Azincourt, cari in-
ventaseră tortura Ióniei d'Arc, se retră-
geau spăimântate dinaintea supliciului
inventat de barbaria prusiană, sfêșiarea
Franciei!

IV

Congresul din Viena respinse dér ce-
rerea Prusiei, dér, pentru a nu o ne-
mulțumi cu totul, îi dete prédă orașul
Sarrelouis, patria mareșalului Ney. Pru-
sia domina astfel cursul Sarrei, însă nu
avea chiăia Moselei, Metzul, nici chiăia
Rinului, Strasburgul.

Ea 'și amână dorințele. Și pe când
Franția era distrasă de preocupățiunile
cele mai nalte ale păcii, prin tribună,
prin presă, prin literatură, prin artă,
prin teatru, Prusia inventa în umbră
pușca cu ac. Când fu sigură de noua sa
armă, Prusia se aruncă asupra Austriei
pe care o sdrobi la Sadowa, 'și anesă,
Germania de nord până la Mein, își
apropiă Germania de sud prin conven-
țiuni militare; pe urmă, adresând Fran-
ciei cel mai fin suris al d-lui de Bis-
marck, trâmise la espozițiunea univer-
sale din 1867 un tun monstruos din
fabrica Krupp. Acastă trâmizare eră mai
mult decât o înscințare, era o ivitațiune.
Ea părea că dăcea Franciei: „sunt gata!
când vei pofti, te aștept!”

Devenită, prin anesiunea violinte a
Germaniei, o putere militară de primul
ordin, Prusia nu 'și mai dete ostenela
să 'și ascundă proiectele contra Franciei.

Avisuri semnificative soseau din tôte
părțile la curtea Tuilleriilor.

Chiar din tòmna anulului 1866, d-na
de Pourtales, revenind de la Berlin, dă-
cea generalului Ducrot: credea-vei ôre
când îți voi spune că ministrul casei
Regelui, d. de Schleinitz, a cutezat să
'mi dăcă că peste opt-spre-dece luni *Al-*
sacia va fi a Prusiei! Generalul Ducrot
se grăbea să denunțe faptul, printr'o
scrisóre adresată generalului Frossard,
preceptorul principelui imperial, și, pen-
tru a dovedi până la ce punct lucrul e-
ra serios, repeta ceea ce Moltke dăsesse
de curând unui înalt funcționar din du-
catul de Baden: „Când vom fi în mē-
sură de a dispune de Alsacia, — și a-
cēsta nu are să fie peste mult timp, —
reunind-o cu ducatul de Baden, vom
putea face o provincie superbă!”

În acelaș timp, colonelul Stoffel con-
semna, în raporturile săle, acēsta con-
fidința diplomatică ce 'i insinuase d. de
Bismarck: „Nici o dată nu vē vom
face resbelul, *va trebui să veniți să*
ne impușcați chiar în casa noastră pen-
tru acēsta.” Și colonelul, care gâcise
cugetul cancelarului, conchidea astfel:
„Resbelul depinde de un *incident.*”

Incidental în adevăr se ivi: fu inci-
dentalul Hohenzollern, de care am vorbit
în numărul nostru trecut. Resbelul is-
bucni declarat de Bonaparte, provocat
de Bismarck. Capul de operă al Prusiei
fu în acēsta de a face să fie provocată
într'un duel pentru care singură era pre-
gătită. Bonaparte, amăgit de Bismarck,
alergă la Sarrebruk să *impușce în pro-*
pria lor casă pe Prusien. Acest atac,
sperat de vrășmași, fu semnalul invasi-
unei. De la Sarrebruck, Napoléon III
se retrase până la Sedan, unde se ros-
togoli până în fundul abisului.

V

Capitulațiunea de la Sedan, semnată
de împărat, preda Franția în mânilor
inamicului. Fanfaronada prusiană n'ar
fi cutezat nici o dată să spere un ase-
menea succes. Nici o dată în istoria nu
se veduseră opt-deci de mi de ômeni,
opt-deci mi de franceși depuind armele.
Prusia dă universului acest specta-
cul neauđit de care ea însăși era minu-
nata. Bucuria ear era amestecată de
stupóre. Prusia atingea de o dată sco-
pul ce urmărea aproape de un secol.

După o campanie de o lună, ea avea
în puterea ei pe acea Franția a cărei ru-
ină o medita de la 1791. În fine avea
să 'și satisfacă turia seculară. Nimic nu
o mai putea opri! Nimeni nu putea să
'i mai facă obiecțiuni! Ea nu mai avea
aliați pentru a 'i modera esigintele! În
1815, Prusia avusese a face cu Engli-
tera și cu Rusia. La Waterloo ea nu
fusese decât auxiliarul lui Wellington.
La Sedan, ea era singură stăpâna câm-
pului de bătăia. Contribuind singură la
victoria, singură avea drepturi la pre-
dare. O, frenesia a cuceririi! Voluptate
a triumfului! Ea avea acum puterea să
taie în bucățele, să supuiă, să mânânce
pe acea Franția blăstemată!

Înțelegeți din acēsta ce primire ea
trebui să facă, în negoțiările de la Fer-
rières, d-lui Jules Favre, represintantu-
lui Republicei franceze!

Cea ce Prusia voia, nu era numai
banii franceși, ci și teritoriul frances.
Tôte argumentele d-lui Favre se sdro-
biră de acēsta vorbă scurtă și mândră
a d-lui de Bismarck: „Strasburgul este
chiăia casei mele, trebuie s'o am!” și,
fiindcă d. Favre insista, d. de Bismarck
adăogă: „Îmi trebuiesc cele doē de-
partamente al Rinului-de-Sus și ale Ri-
nului-de-Jos; îmi trebuie orașul Metz!”

Lucru curios! La 19 Septembrie
1870, D. de Bismarck repeta aproape
vorbă dupe vorbă acel memorandum a-
dresat la congresul din Viena de d. de
Hardenberg! Era același ultimatum, cu
aceleași recriminări contra ambițiunei
lui Ludovic XIV și contra politicei tra-
diționale a Franciei. Dela 1815, Pru-
sia rămăsese nemișcată în ura sa. La
o jumătate secul de distanță, gura de
oșiel a Sedanului repeta cuvântul pro-
nunțiat de gura de bronz de la Wa-
terloo.

Ce copilăria dér de a susține, dupe
cum unele țiare s'au încercat să o facă,
că Franția este unica cauză a resbe-
lului!

După cum am vedut, acest ultimatum
era premeditat de la 1815, și, pen-
tru a 'l semnifica d-lui Favre, D. de
Bismarck n'a avut decât să 'l scôță din
arhivele congresului din Viena!

Desastrul de la Sedan avea drept
consecință fatale desmembrarea Fran-
ciei.

Prusia a putut, dupe Sadowa, să tracte-
ze pe Austria cu moderațiune. Cu
Franția, ea a fost nempăcată.

Pentru ce?

Fiindcă Prusia, care crede că pôte
se desprețușcă pe Austria, este gelosă
de Franția.

Tot secretul politicei ei este acolo.

În ochii Prusiei, care nu trebuie să
fie confundată cu Germania lui Schiller
și a lui Beethoven, greșela Franciei este
de a fi Franția. Greșela Franciei este
de a fi, de patru secole, focarul radios
al civilizațiunei; de a fi pământul clasic
al gustului, al artei, al poesiei, al cu-
getărei; de a fi națiunea industriosă
și comerciantă ale cărei mijloce sunt
nesfârșite, al cărei credit este fôră mar-
ginii; de a fi marea națiune expansivă și
frățescă care luptă pentru fericirea tu-
tutor națiunilor; de a fi poporul de la
10 August, de la 29 Iuliu, de la 24
Februaru, de la 4 Septembrie; de a fi,
pe d'asupra tututor patrielor pământesci,
maica patrii ideale a tututor ômenilor!

Tractatul care a desmembrat Fran-
cia a fost dictat de mâni nempăcate:
mânia sgârceniei contra opulentei, a
sterilităței contra fecundității, a peda-
gogiei contra geniului, a criticei contra
poesiei, a dogmei contra filosofiei; fu-
rorile caporalismului contra democra-
ției, ale cesarismului contra revoluțiunei;
furorile Nordului contra Međei-Đilei,

ale Borusului contra Galului, ale ceței
contra luminei!

Acum Franția a învățat să 'și judece
vrășmași, și, în tăcere, lucrăză să 'și
repare greșelile. Atitudinea ei spăimên-
tă paserile funebre de la Berlin. Eăca
pentru care cuvânt ele strigă într'una
cerând resbelul, căci speră să o mai
surprindă încă o dată nepregătită și să
o sfărâme cu desevêrsire!

Primum următorea depeșă pe care ne
grăbim să o dăm publicității. Ea va fi
încă o probă de puținul respect ce are
guvernul de libertatea individuale a ce-
tățenilor:

Astăzi, dupe denunțierea administrației că
ași instiga poporul contra guvernului Domni-
tului și ași avea corespunđințe din Bucuresci, m
s'a făcut perisișiie domiciliară de judele instruc-
tore Gociu și substitutul Pavelescu, căutându-mē
până și prin buzunarele hainelor. N'am suplicat
nimēnui, cređend o încercare zadarnică. Rog dați
acēsta publicității casă se vedă siguranța ce pu-
tem avea. Prin postă voi detalia și cele alte per-
secuții dirigiite contra mea de administrație.
Tóta perisișiia n'a avut un alt scop ascuns de căt
urmărirea Programului liberale-naționale și in-
timidarea celor-alți cetățeni.

N. M. Cisman

Huși, 3 Iuliu.

PROGRAMA

PARTITULUI NAȚIONALE-LIBERALE

Adesiuni

Din Capitală:

Gr. Elie Păncescu, avocat, fost procuror la
curtea de apel. — Gr. Gărdescu, colonel în retra-
gere, proprietar. — D. S. Ștefănescu, avocat, pro-
prietar. — V. Vasiliad, avocat. — P. Miler, ne-
gutător, fost președinte de tribunal. — S. Periet
țenu-Buzău, avocat, fost judecător. — N. C.
Cantacuzino, avocat, fost procuror de curte, fost
prefect. — N. L. Dărescu, avocat. — C. Barone-
scu, avocat. — Al. Antimescu, licențiat în drept,
avocat, fost membru suplinit la tribunalul,
Ilfov. — St. Biliurescu, ingeniari hotarnic. — Scar-
lat C. Manoil, avocat, fost membru de curte. —
Petre Nicolau, comerciant cofetar, alegător în
colegiul III. — Dimitre Christescu, comerciant
băcan, alegător în colegiul III. — Petrace Pope-
scu, comerciant, alegător în colegiul III. — G.
G. Stoianescu, comerciant, alegător în colegiul
III. — George Dimitre proprietar. — Anton Tă-
năsescu, comerciant, alegător în colegiul III. —
G. Popescu, idem. — H. Gizbovici, comerciant,
idem. — T. Velicu, comerciant, idem. — I. P.
Bărlăscu, comerciant, idem. — Iordache Matee-
scu, proprietar, alegător în colegiul II. — M. Z
Vasilescu, comerciant, industriaș, alegător în
colegiul III. — Vasile Berbecu, comerciant, i-
dem. — I. Ionescu, avocat, alegător în colegiul
III. — R. Frățescu, comerciant, idem. — G. Să-
vulescu, proprietar, alegător în colegiul II. —
Teodor Rădulescu, comerciant. — P. Nicolaș.
— I. Papadopolu, fost membru de curte, fost pre-
fect, proprietar. — A. Dertman, fost prefect. —
M. Christescu, proprietar. — C. Manolescu fost
prefect. — Z. Urlățenu, fost judecător de curte.
— I. T. Toncovici, idem. — A. Cuțarida, maior în
retragere. — I. Simon, fost substitut la curtea
de compturi. — S. Dăulescu, comerciant. — M.
Opran, colonel în retragere. — George Misail,
avocat, publicist, proprietar, fost prim-grefier
la curtea de casațiune și fost directore la minis-
terul justiției. — George I. Vernescu, doctore în
drept. — Const. Borănescu, proprietar. — A. La-
păti, fost membru la curte. — Nicolae Manolescu,
mare proprietar.

Din Brăila:

Apostol Teodor, mare proprietar. — Giuvara
Constantin, mare proprietar. — Cocias George,
mare proprietar. — Vrăbiescu Iulian, mare pro-
prietar. — Hristea Négu, mare proprietar și co-
merciant. — Dobrescu Teodor, mare proprietar,
avocat, fost deputat. — Daniilescu Răducanu,
mare proprietar și comerciant. — Nicolescu
Gheorghe, proprietar și comerciant. — Teodore-
scu Vasile, mare proprietar și comerciant. —
Hristescu Dobre, proprietar și comerciant. — Cam-
pinu Radu, proprietar, avocat, fost deputat,
fost primar și magistrat. — Stoianovici S. C.,
proprietar, comerciant. — Sasu V. P., comerciant
și proprietar. — Mărgăritescu Demetru, avo-
cat, fost magistrat, proprietar în Bucuresci. —
Hristu George, proprietar și industriaș. — De-
metrescu Iancu, proprietar și comerciant. — De-
metrescu Gheorghe, avocat, dr. în drept și fost
magistrat. — Gold Ieronim, avocat, fost preșe-
dinte de tribunal. — Saditu Demetru, proprietar,
arendăș și avocat. — Aleandrescu Gheorghe,

comerciant. — Dimovici Sava, comerciant. — Georgescu C., avocat. — Dimovici Hristache, comerciant, proprietar. — Ionescu G., comerciant. — Belu K. I., comerciant. — Ștefănescu Lazăr, avocat. — Petre Ion mare proprietar și arendaș. — Paraschivescu D. D., comerciant. — Vasiliu Apostol, proprietar și comerciant. — Cristu Petrance, proprietar și comerciant. — Ionescu I., comerciant. — Gavrilescu N. T., proprietar. — Avram Ruse, comerciant și proprietar. — Basarabău O. G., proprietar și comerciant. — Vasilescu I., proprietar, fost funcționar. — Drugescu Ion N., comerciant și proprietar. — Ciurcu D. C., proprietar și comerciant. — Pencovic Gr., comerciant. — Tenov Vasile, proprietar și comerciant. — Stanovici D., proprietar și comerciant. — Drugescu I. M., comerciant. — Nalbant G. G., proprietar și comerciant. — Teodorovici M., proprietar și comerciant. — Transdăfrescu Gheorghe, proprietar și comerciant. — Florescu Gheorghe, comerciant. — Ciortan Anghel, proprietar și comerciant. — Nisipănu I. D., comerciant. — Grosu R. Șerban, comerciant. — Nedelcu P., comerciant. — Dobrescu Andrei, comerciant și proprietar. — Nichiforescu Ene, comerciant. — Tomovici D. Toma, proprietar și comerciant. — Gheorghescu Teodor, comerciant. — Vlad Avisalom, comerciant și proprietar. — Popescu David, comerciant. — Butoianu R. Stoica, comerciant și proprietar. — Tudor Ioniță, comerciant. — Albu M. G., proprietar și comerciant. — Vasilescu B. A., comerciant și proprietar. — Penculescu D., comerciant. — Chirulescu Teodor, comerciant și proprietar. — Rădulescu D., fost magistrat (jude de pace). — Rădulescu I., avocat. — Secăreanu George, comerciant și proprietar. — Popescu Niță, proprietar. — Toni I., comerciant. — Ivancu Panait, comerciant și proprietar. — Tomov Demetru, comerciant și proprietar. — Gheorghiu Anghel, comerciant. — Drăganovici D. C., comerciant și proprietar. — Răducanu Panait, proprietar. — Avramovici Gheorghe, comerciant. — Avramescu I. Vasile, proprietar. — Gheorghe G., comerciant. — Gheorghiu T., comerciant. — Necula I. vancu, comerciant și proprietar. — Michailescu P., fost funcționar. — Petu G. Ion, comerciant. — Bărsănescu I. N., comerciant și proprietar. — Cristescu Stefan, proprietar. — Bătrănu I. N., comerciant. — Grigorescu H., proprietar și comerciant. — Stătescu M. N., proprietar și comerciant. — Constantin Iordache, comerciant și proprietar. — Rădulescu Stoica, comerciant. — Verescu D., comerciant, fost funcționar. — Zelescovici Anastase, comerciant și proprietar. — Orășanu Vetu, industriaș. — Rădulescu N. Ion, comerciant. — Fotescu Anghel, comerciant. — Teodor M., comerciant. — Anghel Paraschiva, comerciant și proprietar. — Besnea N. Moisi, comerciant și proprietar. — Anghelescu V., comerciant. — Iosif Iancu, comerciant. — Cristescu Dedu, comerciant și proprietar. — Căpitănescu Nae, proprietar. — Penculescu D., proprietar. — Dumitrescu D., proprietar. — Constantin S., comerciant. — Tudorescu Enache, comerciant. — Raiciulescu G., comerciant. — Ionescu Ilie, comerciant. — Ionescu N., proprietar. — Săndulescu Lazăr, comerciant, proprietar. — Petrescu Andrei, comerciant. — Brătescu I. Tache, comerciant. — Economu P. arendaș. — Berlescu C. I. proprietar, arendaș. — Ionescu Costache, comerciant. — Vasilescu Michalache, proprietar. — Popescu Dinu, comerciant, proprietar. — Gheorghiu A. Andricu, comerciant, și proprietar. — Constantin Christodor, proprietar. — Gheorghiu I. M. comerciant. — Tomovici I., comerciant, proprietar. — Orășanu Mache, pictor, proprietar. — Mihailovici D. L., proprietar. — Alexe Ion, comerciant. — Dancu Stefan, comerciant, proprietar. — Istrati Constantin, comerciant, proprietar. — Stan P., comerciant, proprietar. — Vasile Constantin, comerciant, proprietar. — Nicolau Tănase, proprietar, industriaș. — Cocișu Stan, proprietar, comerciant. — Crăciunescu I., comerciant. — Ciacaru Gheorghe, proprietar. — Doiciu Stefan, proprietar. — Gheorghe Ilie, comerciant. — Sturdza Alecu, proprietar. — Ciacărănu B., proprietar. — Vasilescu Al., comerciant și proprietar. — Niculescu G. Ghiță, proprietar și comerciant. — Popescu T. comerciant, proprietar. — Bura P. proprietar. — Teodorescu St., comerciant. — Tóder V., proprietar. — Belu C. G. proprietar, comerciant. — Ivanovici N., comerciant. — Ionescu I. comerciant. — Ionescu D. proprietar și comerciant, fost profesore. — Ionescu I. comerciant. — Ion Constantin, proprietar, comerciant. — Stanciu Stefan, proprietar. — Vasile Stefan, proprietar. — Zaharia Dumitrache, proprietar. — Niculescu Iacob, comerciant, proprietar. — Giugla Gheorghe, comerciant. — Ion D. Pirpiriu, proprietar, industriaș. — C. Carp, proprietar, industriaș. — Nae Dumitru, proprietar, comerciant. — Dumitru Spănu, proprietar, comerciant. — S. Rădulescu, proprietar, comerciant. — Florian Petrovici, proprietar și comerciant.

fost consilier comunale mai mulți ani. — P. Bucovinău, fost avocat public, avocat în exercițiu. — G. Poenaru, mare proprietar și fost membru în consiliul județean, alegător în colegiul I. — M. Iorgulescu, mare proprietar, alegător în colegiul I. — I. Bălățanu, proprietar și alegător în colegiul II. — T. Nicolaș, proprietar și fost membru în consiliul comunale mai mulți ani. — Dimitrie Deșiu, fost avocat mai mulți ani în exercițiu în Gorgi și Mehedinți, avocat în exercițiu și membru în consiliul județean. — N. Gheorghiu, mare proprietar, alegător în colegiul I. — Gr. Calotescu, proprietar, alegător în colegiul II. — St. Macaveiu, mare proprietar, alegător în colegiul I. — N. M. Chintescu, mare proprietar, alegător în colegiul I. — C. Tamara, proprietar. — Gheorghe Bădulescu, idem. — Dimitre G. Tipărescu, proprietar și alegător în colegiul II. — St. I. Cărtănu, proprietar, avocat, consilier comunale și ajutor de primar. — N. I. Grecănu, proprietar. — N. Cameniță, proprietar și alegător în colegiul II.

Din Bacău, județ și urbe :

V. Tata, mare proprietar. — George Leca, mare proprietar. — Colonel D. Leca, idem. — D. A. Holban, avocat. — Mihail Petrescu, idem. — V. A. Holban, mare proprietar. — Iordachi Milicescu, proprietar și arendaș. — Const. Anastasiu, proprietar și consilier comunale. — George Hociung, proprietar și consilier comunale. — Iancu Ganea, avocat și consilier, proprietar. — Alecu Vilner, avocat și proprietar. — George Levedănu, proprietar și consilier județean. — Const. Platon, proprietar. — Alecu Morțun, aleg. în col. III. — Garabet Tataru, mare proprietar. — Const. Radu avocat. — George Manoliu, proprietar, avocat, și consilier comunale. — Neculae Dragoevici, proprietar și consilier comunale. — Alecu Drăghici, mare proprietar. — Toma Rafail, mare proprietar. — Măgărdici Capriel, proprietar și comerciant. — Vasile Chiriac, mare proprietar. — Ion Chiriac, proprietar. — George Botez, mare proprietar. — Const. Genadi, proprietar. — Ales. Hociung, proprietar. — Nicu Morțun, arendaș. — Const. Stupu arendaș. — Vasile Măcaș, doct. în medicină. — George Petrovici, proprietar. — Ion Băcu, comerciant și proprietar. — Iancu Gheorghiu, proprietar și avocat. — Ion Leca, mare proprietar. — Dim. C. Lupașcu, proprietar și avocat. — Const. Leondari, aleg. în col. III. — Ion Gheorghiu, comerciant și proprietar. — Nicolae Disu, proprietar și comerciant. — Neculae Tetoianu, proprietar și inginer. — Mich. Climescu, aleg. în col. III. — Gr. Lazarovici, proprietar și comerciant. — Const. Glod, comerciant și proprietar. — Ion Glod, idem. — Ovanes Cerchez, comerciant. — Locot. Gr. Manea, arendaș și comerciant. — Ghiță Radovici, proprietar și comerciant. — Chirilie G. Sebastian, avocat. — Garabet Grigoriu, comerciant. — Garabet Cerchez, comerciant. — Panait Condopulo, mare proprietar. — Alecu C. Rugina, proprietar și avocat. — Ion Istrati, mare proprietar. — Ilie Conduratu, proprietar. — Ion Giușcă, mare proprietar. — Dimitrie Giosanu, proprietar. — Al. Vasiliu, proprietar și comerciant. — Sim. Pisaschi, comerciant. — Iorgu Morțun, arendaș. — Ion Merișescu, proprietar. — Cristea Artonovici, comerciant. — Grigori Sucevanu, proprietar. — Grigori Vartires, comerciant. — Ion Sion, proprietar. — Filip Mărzacu, proprietar. — Grig. M. Gheorghiu, comerciant. — I. Stoianescu, comerciant.

Din Tecuci, județ și urbe :

Sandu Negri, mare proprietar. — Ion Hrisanti, fost deputat. — Dimitrie Roseti, mare proprietar. — Teodor Juvara, mare proprietar. — Manue David, mare proprietar și comerciant en-gros. — Nicolai Hagi Brălița, mare comerciant. — Al. Pătrelăgenu, avocat. — Petrache Nicolaș, proprietar. — Vas. Apostolănu, comerciant. — Const. Panaitescu, rentier. — Vasile Motaș, avocat, fost judecător. — Dimitrie Mustea, arendaș. — Vasile Toplicănu, proprietar. — Ion Vasiliu, comerciant și proprietar. — C. Ionescu, proprietar. — Iancu Abaza, proprietar. — George Bulaiș, proprietar. — Alecu Gălcă, proprietar. — Costache Popovici, proprietar. — Iancu Teodor, proprietar. — David Romașcan, comerciant. — G. C. Radovici, mare comerciant și arendaș. — C. Popescu, proprietar și avocat. — M. Iacom, comerciant. — I. Frăncu, proprietar. — N. Motaș, rentier. — D. Dragoș, proprietar. — N. Galeri, proprietar și comerciant. — Ion Săvescu, comerciant. — Ion Chebapcea, avocat. — George Petrovici, comerciant. — Ion Genoiu, avocat. — Sava Altin, comerciant. — Ion Ifrim, proprietar. — Ion Lupașcu, proprietar. — I. Drăgănescu, proprietar. — A. Popa, proprietar. — D. A. Chiriac, proprietar. — Ioniță Tără-Lungă, proprietar. — George Stefan, comerciant. — G. Nicolaș, avocat. — G. V. Ionescu, comerciant. — G. N. Stoianovici, rentier. — Ghiță I. Radovici. — Constantin Racoviță, proprietar, fost deputat. — Grigore Iosefescu, proprietar, fost deputat. — N. I. Orășanu, mare proprietar în Olt. — G. T. Călic. — Alecu Abaza, mare proprietar. — Iorgu Vasiliu. — Lascar Chisanti, proprietar. — Dimitrie C. Olănescu, doctor în drept și avocat. — Iancu Diamandescu, maior în retragere. — Iancu Anastasiu, mare proprietar. — Nicolae Stratulat Crăiescu, mare proprietar. — Grigore Coledinschi, licențiat în drept. — Scarlat Motaș, mare proprietar. — Nicolae Furculeț, mare proprietar. — Dimitrie Morțun, proprietar. — Iordache Dimitriu, proprietar. — Ion Iachovache, proprietar. — Ștefanache Rali, aren-

daș. — Ion D. Velicu, proprietar. — Gheorghe Istrati, proprietar. — Petrache Rali, proprietar. — Iancu Corban, proprietar. — Costache Nicolaș, mare proprietar. — Alesandru Teriachiu, fost ministru și mare proprietar.

Din Némțul și Pétra :

Em. Filipescu. — M. L. Adamescu. — I. Ivanovici. — T. Dornescu. — Maior Botez. — V. Volănu. — A. Crivăț. — D. Șorec. — Alecu Șorec. — I. Grigoriu. — Ștefan Michail Komerea. — I. Liciu. — C. Șorec. — Ion Șorec. — N. Baston.

CORESPUNDINȚIA PARTICULARĂ

ALEGETORULUI LIBER.

Paris, Iuniu. Nu este nimeni în stare a vă depinge cu colorii trebuincioase tristeța ce domină imensa majoritate a Românilor ce se găesc în Paris. Și ce pôte fi mai trist, mai de plâns pentru Români, or unde s'ar afla ei, decât deplorabila stare actuală a iubitei lor patrii? Ce pôte fi mai monstru, mai idos decât actualul guvern al țerei?

Unul din cele mai sacre drepturi ale unui cetățean este acela de a-și trimite prin votul său un represintante, care conștiința și principiile lui potitice și spun că ar putea lucra pentru binele și fericirea țerei. Cum pôte cine-va să califice pe un guvern, care în momentul când cetățenul este gata a-și împlini această sacră datoria și acest incontestabile drept, vine de l'impedica cu mișloce detestabile și cu forță, și merge pêne a aresta pe acela dintre dênșii care cutază a protesta contra acestor acte ilegali și manopere demne de un guvern de pe timpul de tristă memoriă al Fanarioșilor, cari, din nenorocire pentru iubita noastră patriă, și-au represintanții lor în timpul de față?

Nu găesc termenii cu cari să exprim indignațiunea profundă de care suntem coprinși aflând cele ce se petrec în iubita noastră țără, și apoi, contra atâtor miserabile fapte, cuvintele nu mai servesc la nimic. Când veți în fața ta nisce omeni cari au perdut ultima scînteia de pudore, de onestitate, cum sunt cei ce se găesc astăzi la cârma țerii, numai rămâne de cât... a alerga la singurul mișloc ce a mai rămas... Magistrății Români au întrebunțat unul destul de radical protestând în corpore contra acestor ilegalități, și acesta spre onorea lor, căci, pe lângă un frumos și laudabile exemplu ce au dat acelor cari mai târziu sunt destinați a-i înlocui, au arătat că chiar sub un ast fel de guvern se mai găesc omeni conștiințoși și independenți. Este un exemplu dupe care trebuie să lucreze fie-care Român onest, or-care ar fi principiile lui politice. Este palma cea mai tare dată acelor cari mai suferă încă pe gîtul lor jugul unui regim miserabile ca cel de față.

G. P.

DIVERSE

În Englitera, jurații, în timpul debaterilor unui proces nu se despart nici și nici nopte; chiar decă procesul ar ține mai multe săptămâni, trăsesc, se plimbă și dorm în comun, fără a comunica cu nimeni din afară.

În mai multe State din America, se întemplă ca femeile să aibă drepturi politice și să fie jurate.

La Wyonning, oraș al Uniunii, o femeie, făcând parte din juriu, a dat naștere unui copil în timpul unui proces. Atunci condamnatul a făcut recurs în Ca-

sațiune basându-se pe acest fapt că numărul juraților fusese mărit cu unul în cursul deliberațiunii.

Capul poliției prusiane de la Mulhouse are un câne pe care l'adoră. Intr'o di cânele dispare. Polițaiul nu voesc să admită cu nici un preț că cânele a putut să l'părăsescă de bună voia. Fără înduodă el a fost furat de blăstemații de francesi. Și ce putuseră să facă cu dênșul. De sigur că l'omoriseră. Polițaiul prusian simți o durere care nu se pôte compara decât cu furia sa.

Peste pucin, el avu ocașiunea să satisfacă acea furia duiosă. El află că prin stradele orașului s'a vădu un câne tricolor! Nu mai rămânea înduodă că un frances vopsise cu cele trei colorii ale Franciei pe vre un câne din care voia să facă o viață protestațiune contra Prusiei.

Iute! Polițaiul își trimise toți aginții ca să prinđă pe acel patriotism cu patru piciorie și să l'aducă. El voia să și procure bucuria de a l'vedea perind sub propriii săi ochi.

Aginții străbătură orașul; puseră mâna pe cadrupe și l'terfă de gît dinaintea furiosului comisar. Pe urmă, scoțându-și sabiile, întrebară :

— Să l'lovim?

Și furiosul polițaiu era să răspundă :

— Da!

Când cânelu cu pèrul tricolor scăpă din mâinile aginților și sări pe polițaiu pe care începu să l'lingă.

Cânele care plimbese prin stradele Mulhousei colorile Franciei era propriul câne al polițaiului, pe care un frances se amusase să l'francusescă.

Polițaiul îi acordă viața; dér nu l'ertă decât pe jumătate, fiind-că fusese un moment frances.

Un diar din India anunță un cas forte curios de otrăvire prin persici.

Fiul unui grădinar, după ce mâncă câte va fructe dintr'un persic superb pe care l'aveau în grădină, se simți coprin de colici, de crampe de stomac și de alte simptome cari denotău în modul cel mai învederat că fusese otrăvit. Acelaș fenomen se întemplă, peste pușin, și altei persoane care mâncase din acelaș pom. Arborele fu atunci esaminat cu cea mai mare atențiune și se găsi că cauza substanțelor veninoase ce conțineau fructele se provenea din împrejurarea că, sub rădăcinele lui, se îngropaseră mai multe cadavre de câni și de alte animale cari și comunicaseră veninul pomului. Cu toate acestea, trecând printr'ensul, otrava și perduse tăria și, de și superătoare sănătăței, ea nu avea forța de a da mórtea.

Doctorul BALLY de la facultatea din Paris se ocupă special cu toate maladiile sistemului nervos: așa *Alienațiune, Mentale, Hypochondrie, Melancolie, Epilepsie, Hysterie, Convulsuni* și *Nevralgiu* și *Paralizi* de tot felul etc. etc.

Consultațiunî în toate zilele diminița de la 11—1 și după amiazi de la 4—6 Calea Șerban-Vodă, (Podul Beilicului) No. 48.

4—12

Ion Dendrino, avocat domiciliată strada Salciilor No. 21.